חידושי הרי"מ על התורה — תרומה

בעזה"י שבת ר"ח תרומה רכ"ב

מה שאנו אומרים פ' לכה דודי נצא השדה קודם קבלת שבת. האר"י ז"ל פי' כי בחול מדבר שאיננו ראוי לזריעה. ושדה הוא הראוי לזריעה. והנה בחול אנו טרודים ושקועים בעסקים בלאוין ועשין שהן במעשה וכן העוסקים בתורה יש להם מלחמה ועסק עם היצה"ר מבארות הנק' עשק ושטנה וכשבא ש"ק ע"י הנייחא של גמר הבריאה שנעשה רצונו יתב' והיה תלוי ועומד עד יום הששי שקבלנו התורה אז ויכולו השמים כו' ממילא מתעורר האהבה לעמו ישראל לקרבם ועי"ז כמים הפנים כו' נולד הגיעגועים והחשק בישראל לשוב לענין שנבראו עליו שהוא לעשות רצונו ית' כמ"ש עם זו כו' תהילתו יספרו וע"י חשק הזה יכולין לצאת מהבלים שנקשרים בהם שלא בהדרגה. וזה שאמרו חז"ל דפסיעה גסה כו' ומהדר לי' בקידושא דבי שימשא. וזה שאנו מבקשים מהש"י לכה פ' הנ"ל שס"ת אהי' והוא שהבטיחנו השי"ת להיות עמנו בכל מצר כמ"ש בכל כו' שיעבוד שאר מלכיות שכלול בזה מה שאדם משועבד לדברים לא טובים שגרם בחטאיו להיות נאסר במחשבות ובמידות לא טובים. והוא כמדבר שאינו ראוי לזריעה היינו לקבל שום קדושה ואינו כלי לקבל וממילא כביכול ב"ה וב"ש. ובשבת קודש ע"י האהבה שהוא דודי מבקשים לכה נצא השדה שנהי' יכולים לקבל זריעה הוא אור הזרוע לצדיק ומבטלין א"ע שאין לנו ואין אנו רוצים שום דבר רק להיות כלי מה שיתן השי"ת וירצה. וזה עצמו מה שקרא יצחק שדה. והוא ע"י העקדה שנעקד ובא אל הנקודה להבטל רק לרצונו ית'. וזה פעל לכל ישראל בניו והוא שדה כו' ברכו ה' שיש לו ריח טוב והוא חקל תפוחין קדישין. והוא ויעתק כו' באר הנק' רחובות. שהוא נחלה בלי מצרים. וראוי להתחזק ולישאר בקדושת שבת שיהי' של קיימא ממילא אח"כ בחול היה העבודה בעומק יותר ואח"כ ש"ק העלי' יותר. וכל ימי האדם כן. ואל יחשוב אדם ששבת זה הוא כמו השבת שהי'. זה אינו רק כל שבת ושבת מתחדש ענין אחר וכל אדם שנברא קצוב לו הימים מה שיעבוד בכל יום ענין אחר להש"י. וזהו בכל יום יהיו כחדשים כי האמת כן. וממילא הש"ק ג"כ כן:

אשרי מי שכל ימיו הם הארות שנברא בעבורם לתקן כל יום מה שצריך וזהו שכ' בזוה"ק בא בימים עכ"ז כ' כי בע"ת יכולין בשעתא חדא לפי שהוא בחילא סגי. לאתקרבא כמו המציל משריפה ח"ו נושא משא הרבה יותר מכוחו. וכמו ראב"ד געה עד כו' ויכולין לחיות בחסד ה'. זהו שהתפלל משה רבינו יחי ראובן שהוא שורש לכל בעלי תשובה שיוכל לחיות. והגם שחי' עפ"י נס יהי' מספר שיהי' שוה לכל אנשים הגם שבא חיותו ממקום הנפלאות שנק' עד אין מספר עכ"ז יהי' בבחי' מספר שיהי' שייכים לו כל עניני עוה"ז הנצרכים לאדם: